

Živoucí Slovo.

Letnice 1935.

Letnice! Teprve před několika dny slavili jsme svátek, který je skutečnými letnicemi, svátek Svaté Holubice, vylití svaté síly Boží do tohoto stvoření! Je to obnovení, udržování a ozdravění!

Za to, že vám může tento svátek i v budoucnosti zůstat nadále na zemi, že tato země s tak mnohými jinými souhvězdími nemusí v soudu zaniknout, děkujte jen veliké lásce Boží, která vám ještě v poslední chvíli pomohla, když skrze vaše falešné chtění bylo již všechno hnáno vstříc konci.

Teprve přijde ta doba, kdy vy lidé pochopíte, jaká oběť byla nutná k tomu, aby vás vyrvala z jisté zkázy. Dnes to ještě nedovedete. Nemůžete pochopit ani to, **co** bylo pro vás ze Světla skutečně vykonáno. To stojí daleko nade vším lidským chápáním.

Avšak můžete **děkovat** Bohu, Pánu, za Jeho nepochopitelnou dobrotu, kterou lze denně, každou hodinu poznávat v celém vašem bytí, pokud jen poctivě chcete! A proto se má díkem stát celý váš život!

Díkem celý váš život! Když vezmete tato slova v obvyklém smyslu, tak, jak to lidé míní, musel by nepřetržitý dík vést k vysílení; neboť člověk si při tom představuje dlouhou řadu mnoha děkovných modliteb.

Tak to však není chtěno. Nejkrásnějším díkem je čistá radost! Lidé by nemohli, kdyby žili podle vůle Boží, nalézt při svém putování skrze hmotnosti vlastně nic jiného než jen radost! Že jsou při tom také strasti, zavinili si lidé zcela sami; neboť strasti jsou Světlu cizí.

Lidé si vytvořili temno a tím strasti a zapletli se ve strnulé svévoli tak, že pro ně již nebylo nakonec vůbec možné nalézt ještě cestu, která by byla schopna je vyvést ven.

Hmotnost nebyla pod falešným vlivem vůle lidí rájem, nýbrž se místo toho stala jen bludištěm, ze kterého se žádná lidská duše nemohla dostat ven. Při tom rozmnožily se chyby, jejichž následky přinesly neslýchaný růst zlého chtění, a každý náznak dobrého chtění byl pevně sevřen v houští zkřivených pojmů a zabrzděn ve svém rozvoji, takže musel brzy opět zaniknout.

Tak to vypadalo, když se Boží vůle nořila do hmotností, aby poskytla poslední pomoc ještě těm, kteří po ní v sobě nesou touhu.

Nyní si to všechno však představujete příliš povrchně; neboť lidé jsou v tom velice podivní. Buď jsou rychle připraveni v domýšlivém chtění vědět lépe zavrhnout všechno Bohem seslané, nebo se vrhnou do opaku, očekávající jako slepě věřící velmi často fantastické nemožnosti, které leží mimo Boží zákony stvoření.

Proto jsou velmi zklamaní, propadají dokonce snadno opět v nevíru, když se tak mnohé odehrává jinak, než **oni** si to mysleli. Mohou se také stát ve svém sebou samými zaviněném zklamání

právě tak bezuzdnými jako dříve ve své slepé víře, a proto nejhoršími nepřáteli všeho toho, co je podle jejich mínění zklamalo. Dokáží v tom vykonat nepochopitelné, i když je jejich jednání také zcela bezdůvodné a dětinské, člověka vůbec nedůstojné.

Pro přesně **uspořádané** a **pevně sestavené** působení ve stvoření podle vůle Boží, která je neochvějná, nechtějí mít žádné porozumění, nýbrž se domnívají, že Bůh může libovolně v každém okamžiku rušit a měnit své vlastní zákony. Oni neuvažují, že tím zcela zřetelně přiznávají své pochybnosti o věčné dokonalosti Boží nebo svou vlastní neuvěřitelnou omezenost, která by mohla být nazvána rouhavou leností ducha nebo hloupostí, která z lenosti vychází.

S velikými slovy chtějí se opírat o to, že přece ve stvoření je všechno podrobeno neustálým změnám. To je řečeno správně, avšak změny se ukazují v důsledném vývoji a rozkvětu již existujícího, přesto na základě neochvějných trvalých zákonů, které ženouce působí, avšak nikdy se nemění. Tato veliká slova jsou tedy jen prázdným žvaněním, zcela nepromyšleně použitým v lehkomyšlné povrchnosti.

Lidé jako hrající si děti rozsévají ve slovech nesmírné hodnoty, aniž by tyto hodnoty sami pochopili. Proto používají slova také falešně a dávají jim mylný význam.

Pravdu, která v nich spočívá, nevidí, protože vyčtou a slyší jen **to**, co **oni** chtějí. K hlubokému zkoumání a snaze pochopit **to**, co slova mají říci a také dosti zřetelně říkají, nejsou ve své líné samolibosti vůbec připraveni.

Správné porozumění pro to schází také ještě mnohým z **vás**, protože jste **přece** ještě nepronikli do mého Poselství dosti hluboko, abyste si obrazně představili dokonalost všemohoucího Stvořitele v celé její nedotknutelnosti a neochvějnosti od základu, v čemž spočívá nepochopitelná velikost v jasné jednoduchosti, kterou lidský duch **nechce uvažovat**.

Musíte však při **všem** svém myšlení, při zkoumání a vysvětlování **jakéhokoliv** dění, vždy přísně vzít za základ neochvějnost v dokonalosti samočinných Božích zákonů tohoto stvoření. Jinak nemůžete nikdy dál a musíte zbloudit!

Proto je namístě, abych právě dnes o něco poodhalil závoj, který vám ještě zakrývá velikost oné oběti, kterou přinesl Parsifal pro vaše vykoupení a osvobození. Domníváte se pravděpodobně, že tím nejtěžším při tom byl snad boj s Luciferem, který skončil Luciferovým spoutáním. Avšak není tomu tak, nýbrž tím nejtěžším bylo **prorazit pro vás cesty z bludišť, která jste skrze své chyby vypěstovali!**

Je to sice jen část jeho vykupitelského díla, avšak když se **to** snažíte alespoň trochu pochopit, tak, jak to skutečně bylo, pak nemůžete více vůbec nic jiného, než Bohu ve své možnosti bytí neustále děkovat.

Jen si to jednou představte: Ze Světla vycházejí, ještě jednou na sebe vzal veškerou námahu cesty do hutných hmotností, kterou již kdysi jednou pro lidstvo prošel, sestupoval Parsifal na tuto skrze lidskou vinu tak hluboce kleslou zemi.

Ze Světla přicházejí, nevěděl, co byla chyba a co strast, přestože již jednou mohl poznávat nenávist lidí; neboť Světlo

strast ani chybu nezná. Nevědom toho stanul nejprve uprostřed mezi těmito lidmi a jejich zcela pokřivenými falešnými pojmy. **Všechno** kolem něj bylo falešné pod vládou Lucifera, odvrácené od Světla, tudíž pro něj všechno cizí a chladné, ba nepřátelské a ohavné.

Nyní si snad opět myslíte, že měl jen ukázat cestu ke světlým výšinám, aby tím dal lidem to, co nutně potřebovali ke své spáse. Představujete si, že by Boží Slovo prostě zvěstoval tak, jak **jest!**

Lidé by s ním nemohli dělat vůbec nic; neboť byli přece zcela zapleteni do svých chyb a nemohli již více hledět vzhůru, pokud pro ně nebyla před tím k tomu **proražena** cesta, která zpřístupnila východisko, skrze které mohli opět spatřit Světlo plné zaslíbení.

Šlo tedy pouze **o to, jak** Parsifal Slovo přiblíží lidem! Musel svatému Slovu dát formu, která byla pro lidi **vhodná** v jejich tísní; neboť Slovo samo o sobě obdrželi přece již skrze Ježíše, alespoň z části, avšak nemohli je v sobě již více přivést k životu; neboť k tomu nenašli žádnou cestu a výklady církví byly příliš slabé a vytvořené jen za účelem vlastní pozemské moci, než aby byly ještě skutečnou pomocí.

Slovo! Také **vy** ještě nedovedete o něm správně přemýšlet; neboť při tom jako všichni ostatní zapomináte, co je skutečně to Slovo, o němž vždy hovořím. Vy sice víte, že to je živoucí Slovo, avšak přece si při tom ještě nepředstavujete to zcela správné.

Jako Ježíš kdysi o Slově řekl: **Já jsem Slovo!** Tak já vám dnes opět pravím: **Já sám se vám dávám ve svém Slově!** Neboť také **já**

jsem v Pravdě Slovo samotné! Bylo vám přece již kdysi řečeno: Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a Bůh byl Slovo!

To vám přece musí dosti říci, když Ježíš potom mluvil ke svým učedníkům: **Já jsem** Slovo a ve Slově se vám dávám! A dnes opakuji já: Já sám jsem Slovo, které vám dávám!

Přemýšlejte jen ve vši tichosti a ve vši důkladnosti o tom a **musíte** nalézt, co v tom spočívá.

Kdybych chtěl dát lidem Slovo, aniž bych je pro ně zformoval, nebyli by mně rozuměli! Vpalte si to do sebe; neboť Slovo je živoucí, je to Život **sám**, a ve svém prapůvodním stavu je bez formy pro vás zjiitelné nebo poznatelné. **Ono jest!**

Jakmile je chci lidem zpřístupnit, to znamená **srozumitelně** je pro ně zformovat, musím je přeměnit z jeho druhu tak, jak je to pro lidi pochopitelné. Forma musí tedy být podána **tak**, jak je **jim** užitečná. A nikdo jiný nemohl by zformovat svaté Slovo, které jest Bohem, než ono samotné!

A nikdo jiný vám je nemůže odemknout v celé jeho síle! To znamená, že byste nemohli celou sílu snést. Proto dostáváte Slovo ve formě, která je upravena jen pro vás, vy lidé, a obsahuje právě tolik síly, jaká je pro vás potřebná a jakou můžete snést, pokud jste pro ni otevření; neboť bez vašeho otevření se pro ni nemůžete ze síly přijímat, protože k přijímání je nutné vaše **chtění**, které se rovná prosbě o ni.

Jak často si však zahráváte se svatým Slovem ve svých myšlenkách, aniž byste skutečně věděli, co tím činíte.

Jak často bylo také již k tomuto lidstvu voláno, že Slovo

přibilo na kříž tím, že ukřižovalo Ježíše, avšak Slovo křížuje stále, znovu každý den, když se je troufá zkřivit nebo jen vykládat podle své vůle, aby si je zformovalo ke službě pro mnohá svá přání, ke službě ve svém vlivu na lidi!

Kdo však myslí na to, že se toto provinění musí hořce vymstít na rouhačích, kteří se odvážili takového zla, že pro to nemůže být poskytnuto žádné odpuštění! A když stojí psáno: „Pomsta je má! **Já** hodlám odplatit!“ Tak vztahuje se to k tomu v plné síle; neboť v tisícerých způsobech skrze pozemské lidi již zneužitě Slovo je **živoucí**, je Bohem samotným!

Nezapomínejte nikdy, co **je** Slovo, které vám dávám v **té** formě, která je pro vás nutná, a přijímejte je jako **občerstvení svého ducha**; neboť je to pokrm, který potřebuje, nápoj, po kterém žízní, bez kterého nemůže být! Nesnažte se je skrze pozemský rozum ještě jednou znehodnotit! Pak by vám již nikdy více nebylo dosažitelné. **Zachovejte** je, aby se vám nemohlo ztratit!

Živoucí Slovo mého Poselství nejsou lidské výrazy a věty, které k tomu používám, nýbrž je to samo o sobě pro vás něco neuchopitelného, co do nich vkládám a co je skrze **tyto formy** schopné vejít do vás, když se pro to otevřete.

Využívám vaše slovní formy a věty jen jako určitý druh kanálků, skrze které přivádím živoucí Slovo k vašemu duchu, který jedině je uzpůsoben je přijmout, aby pak v zesílení mohl roztrhnout všechna pouta plíživého temna.

A tento pro vás neuchopitelný život, který váš duch s těmito slovními formami a větami má pít, **je částí mne samého**, kterou vám tím dávám, abyste mohli nadále žít v milosti Boží!

Nyní se vám snad stane také pochopitelnější nutnost, která od Parsifala zásadně vyžadovala dlouhé pozemské bytí zcela nepoznaného mezi lidmi, jestliže se lidstvu ještě jednou vůbec mělo dostat pomoci skrze Slovo.

A jen **Slovo** mohlo poskytnout pomoc, protože záchrana spočívá jedině v **probuzení** lidského ducha, po němž musí následovat poznání. Boží zákon neurčil žádnou jinou cestu než tuto jedinou cestu nedotknutelné spravedlnosti!

Z tohoto důvodu pravil již Ježíš: Nikdo nepřijde k Otci než skrze mne! Tedy skrze **Slovo**, protože on přece přišel z Boha, a proto také musel být **Slovem**. A proto opět přišlo Slovo k záchraně na zem ve **vůli** Boží, která stejně jako láska Boží **je Slovem!**

Jestliže Parsifal, který je částí vůle Boží, chtěl nyní najít pro Slovo správnou **formu**, která mohla **pomoci** pozemským lidem, musel nejprve sám poznat **druh** lidí se všemi jejich chybami, pokřivenými pojmy, musel nejprve v lidech hledat kořen všeho zla, aby našel a prorazil cestu **skrze formu**, kterou dal Slovu, která skutečně musela pomoci, pokud by lidé chtěli jít touto cestou.

Avšak to mohl teprve tehdy, když se stal ve všech jejich chybách a ve všech jejich slabostech **vědoucím!**

Vědění však pro takového Vyslance ze Světla nikdy nevzejde z pozorování nebo otázek, nýbrž jen z vlastního **prožití**, protože chyby, slabosti, zlo a pokřivení jsou samy o sobě Světlu cizí a také cizími zůstanou. Vyslanci Světla nemůže nikdy nastat pro to porozumění.

Tak byla pro Parsifala **tato** část jako ta nejtěžší cesta. Jestliže chtěl **pomoci**, zbývalo mu jen jediné: Musel žít určitou dobu jako člověk mezi lidmi, aniž by při tom znal svůj původ nebo poslání; neboť jinak by nikdy nemohl dojít k **prožití**! Avšak nejen to, nýbrž musel přijít bezprostředně do styku s veškerými chybami tohoto lidstva, musel je na sobě vytrpět, aby se mu skrze toto **spoluprotrpění** dostalo alespoň **vědění** o tom, neboť k **porozumění** nemohlo nikdy dojít, protože jeho druhu a původu musely pokřivené lidské názory a lidské právo zůstat vždy cizími a falešnými. Proto také nemohl myslet nebo jednat podle mylných lidských práv, nýbrž mohl navzdory pozemskému životu vykonávat vždy jen **Boží zákony**, kterým se často nepřátelsky protivil mnohé právní pojmy tohoto tak hluboce pokleslého a omezeného lidstva.

To přirozeně přineslo trvalý těžký boj, starosti a utrpení v pozemském styku pro o svém poslání v době těžké nutnosti učení nevědoucího cizince ze Světla na bojišti všeho temna.

Proto byl bezohledně stržen do víru, který ho vedl **skrze** všechno, co bylo mezi lidmi nesprávné, ne se jen **ke** všemu přiblížit, to by nestačilo, nýbrž musel být sám do všeho zapleten, aby uprostřed v tomto strašlivém zapletení jednotlivě poznal všechno zlo a ve vlastním vytrpění našel cestu, která **lidem** poskytla možnost opět vyjít z neblahých okovů. Musel nejdříve **sám** projít cestou vysvobození a **tím** ji pro lidi prorazit, každému jednotlivci, aby pak lidem ve Slově ukázal, **jak** se opět mohou ze všeho tohoto zla zápasem oprost.

Proto mu nemohlo být nic uspořeno, neboť mu nesmělo být cizí nic, co lidi utiskuje a trýzní a odvrací od Světla!

Tak bylo mu na cestu položeno **všechno** pozemské zlo, aby je ve vlastním vytrpění nejprve překonal, v překonání současně vytrhl příslušný kořen a rozšlápl jej a prorazil pro lidi cestu, která vede vzhůru ke Světlu.

Zatímco on takto pod tímto lidstvem a skrze ně trpěl, musel totéž lidstvo **zápasem osvobodit** od všech věcí, které proti němu použilo, tím, že při tom poznal to falešné a jako **první** z toho vykročil na cestu k vykoupení. S poznáním každého zla skrze Parsifala byla také vždy moc zla již zlomena a tím položen základ k pomoci pro v něm stojící a klesající lidstvo.

To byla ta největší a **nejtěžší** oběť, kterou přinesl pro pozemské lidi, a jako k výsměchu je to právě **tato** pozemská doba, z níž se mu lidé z temnot snaží formovat obvinění! Chtějí právě tuto nejtěžší část jeho úkolu, kterou **pro lidi** splnil ve vlastním utrpení, použít k tomu, aby ho ponížili a nejodpornějším způsobem pošpinili.

Právě **všechno to**, co **pro ně vytrpěl**, aby jim v určité hodině mohl skutečně pomoci z vlastní zkušenosti svou radou, která se musela zrodit z prožití, snaží se mu ochotné nástroje temna vyčítat v nejnižším druhu, vždy a vždy opět znovu, aby jiné lidi zdrželi nebo odvrátili od záchranné cesty tím, že chtějí otrást důvěrou a vírou v zachránce a jeho poslání. To jste přece sami zčásti spoluprožili.

To je ovšem nyní ta **největší** vina, kterou si lidé naložili a která nemůže být odpuštěna!

Snažte se představit si, co to znamená, co to **jest**, v několika desetiletích ve **vlastním** prožití muset poznat **všechny**

lidské chyby a slabosti, které na zemi jsou! Snažte se vmyslet do všech situací, které vzniknou, když budou muset být vychutnány **všechny** následky falešných a pokřivených pojmů lidí, aby se našla možnost se od toho zápasem osvobodit a ta pak byla lidem dána ve k tomu vhodné formě Slova, protože oni sami by toho nemohli ještě jednou dosáhnout.

A co to probouzí za cítění, být právě za to od zlomyslných haněn. Není to jiné cítění, než které měl kdysi již Syn Boží Ježíš, když ho jako rouhače obvinili a ukřižovali, právě jeho, který byl sám v Bohu a také Bůh byl v něm! A který také toho již dost vytrpěl kvůli lidstvu, jen pro které přišel, aby mu ještě včas přinesl pomoc ve Slově!

Pokud by Parsifal na sebe nevzal **toto** utrpení, aby našel zachraňující **formu** pro svaté Slovo ku pomoci klesajícímu, zbloudilému lidstvu, kterou lidé ve své tísní potřebovali, aby opět mohli putovat cestou ke světlým výšinám, nikdy by opět nemohli vděčně slavit opravdové letnice po svatém soudu, který nyní nad touto zemí nastává, aby všechno staré vyrovnal ve spravedlnosti Páně!

Děkujte proto Stvořiteli, svému Bohu, že vám v milosti podal ještě jednou svou ruku, abyste nemuseli dojít věčného zatracení! Radujte se v jeho síle, kterou vám opět poskytl, a žijte vděčně podle Slova Jemu ke cti! Neboť ve Slově dávám vám cestu, pokrm a sílu, a tím máte **všechno**, co pro bytí a pro vzestup potřebujete! Slovo však, to jsem **já sám**, a vy tím přijímáte část ze mne do svého ducha!

AMEN.